

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Вх. № КТС17-753-08-5
дата 19.07. / 2017 г.

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-
ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА
Изх.N 464
дата 19.JUL.2017

ДО
Г-Н ХАСАН АДЕМОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ТРУДА,
СОЦИАЛНАТА И
ДЕМОГРАФСКАТА
ПОЛИТИКА

СТАНОВИЩЕ НА БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА

ОТНОСНО: ЗАКОНОПРОЕКТ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА
КОДЕКСА НА ТРУДА (754-01-40/06.07.2017г.)

УВАЖАЕМИ Г-Н ПРЕДСЕДАТЕЛ,

По посочения по-горе законопроект Българска търговско-промышлена палата (БТПП) изразява следното становище:

I. БТПП принципно подкрепя предложеното изменение на § 1 - предложение за изменение на чл. 228 от КТ и § 4 - за изменение на чл. 412а от КТ, с изложените мотиви.

II. БТПП изразява своето несъгласие със следните предложения за изменения съгласно изложените мотиви:

1. По § 2 предложение за изменение на чл.399, ал.1 от законопроекта:

Предложението е неприемливо, защото наруши основни принципи за разделението на компетентността в правото.

Motivi:

Инспекцията по труда има законови правомощия да следи само трудовото законодателство, а обезщетенията по Кодекса на труда попадат в сферата на гражданските правоотношения и определянето на техния размер и дължимост са в изключителната компетентност на съда.

2. По § 3 предложение за изменение на чл. 404 от КТ на законопроекта:

Предложението е неприемливо, защото наруши основни принципи за разделението на компетентността в правото.

Мотиви:

Инспекцията по труда има законови правомощия да следи само трудовото законодателство, а обезщетенията по Кодекса на труда попадат в сферата на гражданските правоотношения и определянето на техния размер и дължимост са в изключителната компетентност на съда, поради което Инспекцията по труда няма как да дава преписания за неща извън нейната компетентност.

3. По § 5 предложение за изменение на чл. 417 от ГПК на законопроекта:

Предложението следва да отпадне, защото разширява кръга на правомощията на Инспекцията по труда извън нормативно заложените и функции.

Мотиви:

Инспекцията по труда има законови правомощия да следи само трудовото законодателство, а обезщетенията по Кодекса на труда попадат в сферата на гражданските правоотношения, както беше отбелязано и по-горе. Определянето на размера и основанието за дължимо обезщетение са в изключителната компетентност на съдебните органи, поради което няма как то да бъде определено с акт на Инспекцията по труда, нито този акт да стане основание за незабавно производство по ГПК.

4. По § 6 предложение за изменение на чл. 141 от Търговския закон на законопроекта:

Предложението следва да отпадне.

Мотиви:

Възникването на всяка представителна власт се извършва със съгласието на представителя, а с предложеното изменение се нарушава този принцип. С изменението на чл. 141, ал. 8 също така ще се създаде противоречие с нормите на чл. 155, т. 3 от ТЗ относно прекратяването на дружеството по искане на прокурор при невписването на управител в рамките на три месечен срок и чл. 11 от ДОПК за назначаването на особен представител при връчването на ревизионен акт.

5. По § 6 предложение за изменение на чл. 687 и чл. 789 от Търговския закон на законопроекта:

Предложениета следват да отпаднат.

Мотиви:

По направените предложения липсват мотиви какво налага това изменение и до каква степен то е оправдано спрямо останалите участници в процеса по несъстоятелност и стабилизация.

6. По § 7 от законопроекта за изменение на закона за гарантиране вземанията на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя:

Предлаганата промяна е неприемлива.

Мотиви:

По предложението не е изготвена оценка на въздействие и финансова обосновка дали фондът разполага с необходимите средства и в какъв срок средствата ще стигнат при подобно увеличение.

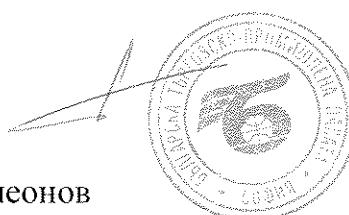
7. По § 8 от законопроекта за изменение на чл. 54, 56 и 58 от ЗОП

Предложениета са неприемливи и в противоречие с основни процесуални правила, поради което следва да отпаднат.

Мотиви:

На практика с предложението за изменение на чл. 54, ал. 1, т. б се разширяват основанията за отстраняване на кандидат, като същите основания по Кодекса на труда подлежат на обжалване, което е

недопустимо. Също така трябва да се отбележи, че не всяко нарушение на кандидата трябва да бъде предпоставка за отстраняването му и е необходимо да има закономерност в степента на нарушението, каквато вече е съобразена в ЗОП, с възможността за приемане на мерки за доказване на надеждност. Не на последно място, трябва да се отбележи и че по-този начин се ограничава възможността на фирмите да спечелят обществени поръчки и да изплатят задълженията си.

С уважение,

Цветан Симеонов
председател на УС на БТПП

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-
ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА
Изх.Н 466
дата 19 JUL 2017

ДО
Г-Н ХАСАН АДЕМОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ТРУДА,
СОЦИАЛНАТА И
ДЕМОГРАФСКАТА
ПОЛИТИКА

СТАНОВИЩЕ НА БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА

ОТНОСНО: ЗАКОНОПРОЕКТ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА
ТЪРГОВСКИЯ ЗАКОН (сигн. 754-01-39/06.07.2017г.)

УВАЖАЕМИ Г-Н ПРЕДСЕДАТЕЛ,

По посочения по-горе законопроект Българска търговско-промышлена палата (БТПП) изразява следното становище:

I. БТПП не е съгласна с предложениета в законопроекта и с изложените мотиви към тях, тъй като те нарушават основни принципи в търговското право и излагат на риск търговския оборот.

1. По § 1 от законопроекта за създаване на чл. 129, ал. 2 и изменение на досегашен чл. 129, ал. 2(нова ал. 3):

Предложението следва или да отпадне, или да остане като се обвърже с краен срок на ревизията, но не повече от два месеца от искането за удостоверение за обстоятелствата по чл.112 от ДОПК.

Мотиви:

С предложението се прегражда възможността за прехвърлянето на дружествен дял, освен при липсата на задължения по 87, ал. 12 от ДОПК и образувано ревизионно производство по реда на чл. 112 от ДОПК. Подобна „забранителна“ мярка, за разпореждане с право трябва да бъде оправдана с разумен срок от два месеца, който е аналогичен със срока по чл. 77 от ДОПК, за прехвърляне на търговско предприятие, в който да трае налагането й, и независимо издаване на удостоверителните документи по чл. 87, ал.12 от ДОПК.

Към законопроекта не е изготвена и оценка на въздействието относно правата на изправните търговци. А именно до колко подобни забранителни мерки биха забавили и натоварили административно страните да сключат сделки по прехвърляне на дял от търговско предприятие.

Относно предложението за създаването на нова ал. 12 на чл. 87 от ДОПК, то въпросната алинея не съществува към настоящите преходни и заключителни разпоредби, както и към действащия към момента ДОПК и не би могла да породи действие.

Не на последно място трябва да се отбележи, че принципното място на идеята за предотвратяване на измами и прехвърляне на отговорността е чл. 130 от ТЗ.

2. По § 1 от законопроекта за създаване на чл. 129, ал. 4 и ал. 5:

Предложението следва да отпадне.

Mотиви:

Предложението следва да отпадне поради неясните редакции в текстовете. По отношение на създаването на ал. 4 на чл. 129 от ТЗ, то същото не конкретизира дали става дума за хипотеза на чл. 608, ал. 1 от ТЗ - при искане за неплатежоспособност или при наличие на видове задължения по чл. 608, ал.1 от ТЗ. Предлаганият текст също така не конкретизира и от кого следва да се установят тези задължения, като се има предвид, че те трябва да са установени в решението на съда по чл. 630 от ТЗ, във връзка с искането за неплатежоспособност по чл. 608 от ТЗ. Също така трябва да се отбележи, че процедурата по стабилизация по чл. 762 от ТЗ се открива за търговец, който не е платежоспособен, но е в опасност да изпадне в такава.

По отношение на ал. 5, то мястото на алинеята не е в раздела прехвърляне на дялове. На следващо място употребеното понятие „права на неплатежоспособния дължник“ е твърде общо и неясно.

3. По § 2 от законопроекта за изменение на чл. 625 от ТЗ:

Предлаганата промяна е неприемлива.

Мотиви:

Предложението крие много рискове, от гледна точка на следното:

Производството по несъстоятелност е изключително тежка и скъпа процедура. Със създаването на подобна възможност за работници и служители не би се постигнал целящия ефект за бърза удовлетворяване на вземанията им, още повече че техните вземания се вписват служебно от синдика.

Заедно с това трябва да бъде отчетена и възможността за отхвърляне на молбата и нарещен иск от страна на работодателя по реда на чл. 631 и 631а от ТЗ, което едва ли било в полза на работниците и служителите.

4. По § 3 и 4 от законопроекта:

Предложението следва да отпадне.

Мотиви:

На първо място липсва оценка на въздействие относно предлаганата промяна за пренареждане на реда на вземанията. Подобни изменения ще повлият силно на кредитния пазар и биха довели до рязко стесняване на инвестициите и финансирането. На практика никоя банка или лице не би се ангажирало с предоставянето на кредит или заем при условие, че не може по закон да се гарантира обезпечаването му.

Подобни са и аргументите за пренареждането на вземания за разноски по несъстоятелността, което на практика би затруднило изключително много провеждането на самата процедура по несъстоятелност.

Не на последно място трябва да се отбележи, че вземанията на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя се гарантират до определен размер от фонда за гарантиране на вземанията на работниците и служителите. Подобна гаранция не съществува за останалите изправни кредитори, което на практика води до неравнопоставеност при пренареждането на реда на вземанията, още повече че вземанията за издръжка и тези на държавата са също толкова съществени, колкото тези на работниците и служителите.

5. По § 5 от законопроекта, изменение на чл. 136 и 137 от ЗЗД:

Предложението следва да отпадне.

Mотиви:

Предложението крие много рискове, от гледна точка на следното:

Редът на привилегированите вземания е определен с цел да защити изключително важни отношения в държавата и търговския оборот. Подобно пренареждане, без да бъдат отчетени спецификите на отделните правоотношения и засягането на огромна група хора, противоречи на идеята и целта на правовия ред и гражданскоправния оборот. С изменението се засягат основни правни институти в гражданското право, възможностите за кредитиране и инвестиции, правата на държавата и в частност на всички данъкоплатци и др.

Подобно предложение не е съществувано с мотиви относно оценката на въздействие спрямо гореизложените правоотношения и финансова обосновка.

6. По § 6 от законопроекта:

Предложението следва да отпадне.

Mотиви:

Подробни мотиви сме изложили в т. 4 и т.5. Важно е също така да се спомене, че предлаганата промяна е неприемлива, затова защото хипотезисът на чл. 16 от ЗОЗ, касае и обхваща само вземания, обезпечени с особен залог. Затова в сегашната си редакция чл. 16 от ЗОЗ обхваща само обезначените вземания по 722, ал. 1, т.1 от ТЗ и не може да обхваща всички вземания по чл. 722 от ТЗ, както предлага законопроекта, тъй като тази разпоредба се отнася и за необезначените вземания.

С уважение,

Цветан Симеонов
председател на УС на БТПП

